

Shir Hashirim 4: Not All Loves Win

- (8) The voice of my beloved is coming, leaping upon the mountains, skipping upon the hills.
 (9) My beloved is like a deer or a young buck. Behold, he stands behind our wall; he looks in through the windows; he peers through the bars.
- (10) My beloved spoke and said to me, "Rise up, my love, my beautiful one, and come away.
 (11) For, behold, the winter has passed; the rain is over and gone.
 (12) The flowers can be seen on the earth. The time of singing has come, and the voice of the turtle-dove is heard in our land.
 (13) The fig tree puts forth its green figs, and the vines have blossomed and give forth their fragrance. Arise, my love, my beautiful one, and come away."
 (14) O my dove that is in the clefts of the rock, in the covert of the cliff, let me see your face; let me hear your voice. For your voice is sweet, and your face is lovely."
- (15) Catch the foxes for us, the little foxes that ruin the vineyards, for our vineyards are blossoming.
 (16) My beloved is mine, and I am his, that pastures among the lilies.
 (17) Until the day breathes, and the shadows flee away, turn, my beloved, and be like a deer or a young buck upon the mountain gorges.

השיר הרביעי: ב', ח-ז	
ניסיון התקשרות של האיש וסירוב האישה ("סב דודי")	
(ח) קול דודי	הנה זה בא
מדלג על ההרים	מקפץ על הגבעות:
(ט) דומה דודי לצבי	או לעפר האילים
הנה זה	עומד
משגיח מן החלונות	מציץ מן החרכים:
(י) ענה דודי ואמר לי	קומי לך רעיתי יפתי
(יא) כי הנה הסתו עבר	הגשם חלף הלך לו:
(יב) הנצנים נראו בארץ	עת הזמיר הגיע
(יג) התאנה חנטה פגיה	והגפנים סמדר נתנו ריח
(יד) יונתי בחגוי הסלע	קומי לך רעיתי יפתי
הראיני את מראיך	בסתר המדרגה
כי קולך ערב	השמיעיני את קולך
(טו) אֶחְזוּ לָנוּ שׁוֹעֲלִים	שׁוֹעֲלִים קִטְנִים
מְחַבְּלִים כְּרָמִים	וּכְרַמֵּינוּ סְמֹדֵר:
(טז) דודי לי ואני לו	הרעה בשושנים:
(יז) עד שיפוח היום	ונסו הצללים
סב דומה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר:	

חלק ראשון – ב', ח-ט – האיש מגיע אל בית האישה

הִנֵּה זֶה בָּא	קול דודי	(ח)
מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת:	מְדַלֵּג עַל הַהָרִים	
אוּ לְעֹפֶר הָאֵילִים	דוֹמָה דוּדֵי לְצָבִי	(ט)
אַחַר כְּתִלְנוּ	הִנֵּה זֶה עוֹמֵד	
מְצִיץ מִן הַחֲרָפִים:	מְשָׁיֵחַ מִן הַחֲלָנוֹת	

1. דעת מקרא על שיר השירים ב ח | Daat Mikra, there: שמעתי את קול דודי, והכונה, קול צעדיו על ההרים והגבעות

the meaning is the sound of his footsteps on the mountains and hills

2. האלשיך, שם | the Alsheic, there משיבה כנסת ישראל עוד ואומרת קול וכו' לומר הלא שמעתם את קול ה' אומר שני דברים אחד שאל תמהרו את הקץ עד שתחפץ שנית שקצי המהירות הם דומים לצבאות או לאילות השדה.

The people of Israel did not listen to the voice of Gd in that, like a doe and a deer, they hurried to bring the end of the exile.

3. המלבי"ם, שם | the Malbim, there אחרי נכלאה הרעיה ימים רבים בחצר המלך, והסתיו וקצת האביב עבר והגיע ירח זיו. בא הדוד מהררי בתר יפתה את רעיתו שתצא אחריו והיא יצאה אל הכרמים.

After the woman was imprisoned for many days during the winter in the king's court, the lover came from the mountain area and tried to convince the woman to follow him.

4. עסיס, ע"מ 64 | Prof. Asis, page 64 משמעות זו משקפת את הגעתו של הדוד מרחוק מנקודת מבטה של האישה. ראשית היא שומעת קול, אבל מיד הקול נעשה ממשי, והיא רואה את אהובה בא אליה במרץ גדול.

This meaning reflects the arrival of the beloved from afar, according to the woman's point of view. At first she hears a voice, but immediately the voice becomes real, and she sees her lover coming to her with great vigor.

5. רש"י, דומה דודי לצבי | Rashi, "Dome" דוֹמָה דוּדֵי לְצָבִי. בְּקִלּוֹת מְרוֹצָתוֹ, שְׂמֵהָר לְבֹא כְּצָבִי וּכְעֹפֶר הָאֵילִים. עֹפֶר אֵיל בְּחוּר:

My beloved resembles a gazelle. In the swiftness of His running, for He hastened to come like a gazelle and like a young hart. "עֹפֶר" is a young male hart.

6. **Torah Temimah, there | דומה דודי**

לצבי. כצבי, מה צבי זה מדלג מהר להר, מבקעה לבקעה, מאילן לאילן, מסוכה לסוכה, ומגדר לגדר, כך הקב"ה מקפץ מבית הכנסת זה לבית הכנסת אחר, מבית מדרש זה לבית מדרש אחר כדי לברך את ישראל.

Like a deer, what a deer skips from mountain to mountain, from valley to valley, so Gd jumps from one synagogue to another, from one beit midrash to another beit midrash to bless Israel.

7. **יחזקאל ז כ | Ezekiel 7 20**

וַצְבִּי עֲדִיּוֹ לְגֵאוֹן שְׂמֵהוּ וְצַלְמֵי תוֹעֵבֹתָם שְׁקוּצִיָּהֶם עָשׂוּ בּוֹ עַל־כֵּן נִתְּתִיו לָהֶם לְנֹדָה:

for out of their beautiful adornments, in which they took pride, they made their images and their detestable abominations—therefore I will make them an unclean thing to them

8. **שמואל א' טו א | Samuel 1, 15, 1**

כֹּה אָמַר ה' צְבָא-יְתְּוֹת פְּקַדְתִּי אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה עִמָּלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׂם לוֹ בְּדַרְךָ בְּעֵלְתוֹ מִמִּצְרַיִם:

Thus says Hashem of hosts, 'I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him on the way, when he came up out of Egypt.

9. **בראשית יז, א | Bereshit 17, 1**

וַיְהִי אֲבָרָם בְּן־תְּשָׁעִים שָׁנָה וַתִּשְׁעֶנּוּ שָׁנָיִם וַיֵּרָא ה' אֶל־אֲבָרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל־שָׁדַי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים:

When Abram was ninety-nine years old, the LORD appeared to Abram and said to him, "I am El Shaddai. Walk in My ways and be blameless.

חלק שני - ב', י-יד - האיש מזמין את האישה לצאת אליו החוצה	
(21) קומי לך רעיתי יפתי	ולכי לך:
(יא) כי הנה הסתו עבר	הגשם חלף הלך לו:
(יב) הנצנים נראו בארץ	עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ
(יג) התאנה חנטה פגיה	והגפנים סמדר נתנו ריח
קומי לך רעיתי יפתי	ולכי לך:
(יד) יונתי בחגוי הסלע	בסתר המדרגה
הראיני את מראיך	השמיעיני את קולך
כי קולך ערב	ומראיך נאודה:

10. **רש"י, "הנה הסתיו" | Rashi, there**

הנה הסתו עבר. אין עכשיו טרח בדרך.

For behold, the winter is past. There is no difficulty in traveling now.

11. מצודת דוד, "כי הנה" | Metzudat David, there

כי כבר עבר החורף וחלף זמן הגשם, ואין טורח להולכי אורח והנמשל הוא שאמר הנה כבר נשלם ימי השעבוד וזמן עבודת הפרך:

Winter has already passed and the time for rain has passed, and there is no trouble for pedestrians to walk the streets. The parable is that he said the days of bondage and the time of hard labor have already been completed:

12. רש"י, ד"ה "יונתי" | Rashi, there

יונתי בחגוי הסלע. זה נאמר על אותה שעה שרדף פרעה אחריהם והשיגם חונים על הים, ואין מקום לנוס לפניהם מפני הים, ולא להפנות מפני חיות רעות. למה היו דומין באותה שעה? ליונה שבורחת מפני הנץ ונכנסה בנקיקי הסלעים, והיה הנחש נושף בה. תכנס לפנים, הרי הנחש, תצא לחוץ, הרי הנץ. אמר לה הקדוש ברוך הוא: "הראיני את מראיך", את כשרון פעלתך, למי את פונה בעת צרה:

My dove, in the clefts of the rock. This is said regarding the time when Pharaoh pursued them and overtook them camping by the sea. With no place to escape in front of them because of the sea, and they could not turn to the side because of wild beasts. What did they resemble at that time? A dove that was fleeing from a hawk and entered the clefts of the rocks, where a snake was hissing at her. Should she enter inside, there was the snake; should she go outside, there was the hawk. The Holy One, Blessed Is He, said to her [Yisroel], "Show Me your countenance," [i.e.,] the quality of your deeds, to whom you turn in time of distress.

13. מצודת דוד, "יונתי" | Metzudat David, there

מובטחני בך שלא תמיר אותי באחר, כדרך שאין היונה ממירה בן זוגה, בבקשה ממך כשנהיה בדרך במקום מוצנע בבקועי הסלע או במקום נסתר שבין המדרגות, שם הראי לי את מראיך, ושם השמיעי לי את קולך לדבר בי דברי חשק ואהבה כי קולך ערב ומראך נאוה.

Promise me you will not replace me with another, as the pigeon does not replace its mate. Please, when we reach a hidden and covert place, show me your appearance there, and there you will also make your voice heard to me to speak words of desire and love.

חלק שלישי – ב', טו-יז – האישה מסרבת

(טו) אַחְזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים שׁוּעָלִים קְטָנִים

מַחְבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָדָר:

(טז) דוּדֵי לֵי וְאֲנִי לוֹ הָרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים:

(יז) עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים

סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר:

15. רש"י, ד"ה "אחזו לנו" | Rashi, there

שמע הקדוש ברוך הוא את קולם, צנה את הים ושטפם... ולמה קרא אותם שועלים? מה השועל הזה מביט לפנות לאחוריו לברח, אף מצרים מביטים לאחוריהם, שנאמר "אנוסה מפני ישראל".

The Holy One, Blessed Is He, heard their voice; He commanded the sea, and it washed them away. why does [Scripture] call them foxes? Just as the fox looks to turn back and flee, so too did the Egyptians look behind them, as it is stated, "I shall flee from before Yisroel." (Shmot 14, 25)

16. אבן עזרא, ד"ה "אחזו" | Ibn Ezre, there
אחזו לנו שועלים. הם עובדי העגל:

The foxes are the people that worshiped the Golden Calf.

16. מלבי"ם, ד"ה "אחזו" | Malbim, there
מספר כי הרעיה שלחה את בנות ירושלים מאתה שיצאו לאחזו את השועלים המחבלים את הכרמים.. בתוך שהלכו הבנות לצוד את השועלים, בתוך כך נשארה לבדה עם דודה.

The lady sent her maidservants to catch the foxes so she can stay alone with her lover.

17. מלכים א, ז, יט-כז | Melachim 1, 7, 19-27
וְכִתְּרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשַׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת... וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשַׁן וְתִתָּם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים... וְעָבְיוּ טֶפַח וְשִׁפְתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שִׁפְת בּוֹס פֶּרֶחַ שׁוֹשַׁן אֲלֵפִים בֵּת יָכִיל.

And the capitals that were upon the top of the pillars in the hall were of **lily-work**, four cubits.... And upon the top of the pillars was **lily-work**. Thus, the work of the pillars was finished.... And it was a hand-breadth thick; and its brim was made like the brim of a cup, like the flower of a **lily**; it held two thousand baths.